

Препорака бр. 111

Препорака за дискриминацијата во однос на вработувањето и занимањето, 1958 г.

Генералната конференција на Меѓународната организација на трудот,

Свикана во Женева од страна на Управниот орган на Меѓународната канцеларија на трудот, се состана на својата четириесет и втора седница на 4 јуни 1958 година, и

Одлучи да донесе определени предлози во однос на дискриминацијата во областа на вработувањето и занимањето, што претставува четврта точка на дневниот ред на седницата, и

Утврдувајќи дека овие предлози треба да добијат форма на Препорака што ја надополнува, Конвенцијата за дискриминација (вработување и занимања), 1958 година,

на дваесет и петти јуни, илјада деветстотини педесет и осма година, ја донесува следнава Препорака, што може да се наведува како Препорака за дискриминација (вработување и занимања), 1958 г.:

Конференцијата им препорачува на членките да ги применуваат следниве одредби:

I. Дефиниции

1.

(1) Во смисла на оваа Препорака, поимот **дискриминација** вклучува...

(а) секое разликување, исклучување или давање предност врз основа на расата, бојата на кожата, полот, верата, политичкото мислење, националното или социјалното потекло, што има дејство на поништување или нарушување на еднаквоста на можностите или третманот во вработувањето или занимањето;

(б) секое друго разликување, исклучување или давање предност што има дејство на поништување или нарушување на еднаквоста на можностите или третманот во вработувањето или занимањето, што може да биде утврдено од засегнатата членка по консултации со репрезентативните организации на работодавачите и работниците, доколку постојат, и со други соодветни тела.

(2) Секое разликување, исклучување или давање предност во однос на некое конкретно работно место врз основа на поврзаните квалификации за тоа работно место не се смета за дискриминација. (3) Во смисла на оваа Препорака, поимите **вработување** и **занимање** вклучуваат пристап до стручна обука, пристап до вработување и до посебни занимања, и услови за вработување.

II. Креирање и примена на политика

2. Секоја членка треба да креира национална политика за спречување на дискриминацијата во вработувањето и занимањата. Оваа политика треба да се применува преку законодавни мерки, колективни договори меѓу репрезентативните организации на работодавачите и работниците или на каков било друг начин што е во согласност со националните услови и практики, и треба да ги земе предвид следниве принципи:

(а) промовирањето на еднаквоста на можностите и третманот во однос на вработувањето и занимањето како прашање од јавен интерес;

(б) сите лица треба, без дискриминација, да уживаат еднаквост на можностите и третманот во однос на...

(i) пристапот до услуги за професионална ориентација и вработување;

(ii) пристап до обука и вработување по сопствен избор врз основа на личната соодветност за таквата обука или вработување;

(iii) напредување во согласност со личните особини, искуството, способноста и трудољубивоста;

(iv) сигурност на вработувањето;

(v) плата за работа со еднаква вредност;

(vi) услови за работа вклучувајќи работно време, периоди на одмор, платени годишни одмори, мерки за безбедност и здравје на работа, како и мерки за социјално осигурување, социјални служби и надоместоци во врска со вработувањето;

(в) владините агенции треба да применуваат недискриминаторски политики за вработување во сите свои дејности;

(г) работодавачите не треба да практикуваат или да толерираат дискриминација на кое било лице во однос на неговото ангажирање или обучување за вработување, напредување или задржување на таквото лице на работа, или при утврдувањето на условите за вработување; ниедно лице или организација не треба да го попречува или да се меша, директно или индиректно, во спроведувањето на овој принцип од страна на работодавачите;

(д) во колективните преговори и индустриските односи, страните треба да го почитуваат принципот на еднаквост на можностите и третманот во однос на вработувањето и занимањето и треба да осигурат дека колективните договори не содржат какви било одредби со дискриминаторска природа во однос на пристапот до, обуката за, напредувањето во, или задржувањето на вработувањето, или во однос на условите на вработувањето;

(ф) организациите на работодавачите и работниците не треба да практикуваат или да толерираат дискриминација во однос на приемот и задржувањето на членовите или во однос на учеството во нивната работа.

3. Секоја членка треба...

(а) да осигури примена на принципите за недискриминација...

- (i) во однос на вработувањето под директна контрола на некој државен орган;
 - (ii) во активностите на службите за професионална ориентација, стручна обука и вработување што се под контрола на некој државен орган;
- (б) да го промовира нивното почитување, кога тоа е можно или потребно, во однос на другите вработувања и другите служби за професионална ориентација, стручна обука и вработување, користејќи методи како што се...
- (i) поттикнување на државните, покраинските и локалните сектори или агенции и индустриите и претпријатијата што се во државна сопственост или контрола да ја осигураат примената на принципите;
 - (ii) условување на квалификуваноста за договорите што вклучуваат трошење на јавните средства со почитувањето на принципите;
 - (iii) условување на квалификуваноста за добивање неповратни средства за установите за обука и за издавање лиценци за работа на приватните агенции за вработување или приватните служби за професионална ориентација со почитувањето на принципите.
4. Треба да се основаат соодветни агенции, што треба да бидат помогнати, кога е тоа можно, од советодавни комисии составени од претставници на организациите на работодавачите и работниците, доколку постојат, и на другите заинтересирани тела, за целите на промовирањето на примената на политиката во сите области на јавното и приватното вработување, и особено...
- (а) за преземање на сите можни мерки за поттикнување на јавното разбирање и прифаќање на принципите за недискриминација;
 - (б) за примање, разгледување и испитување на жалбите во врска со непочитувањето на политиката и, по потреба, преку помирување, да го осигурат коригирањето на сите практики што се смета дека се спротивни на политиката; и
 - (в) дополнително да ги разгледаат сите жалби што не може ефективно да се решат преку постапката за помирување и да даваат мислења или да носат одлуки во врска со начинот за коригирање на откриените дискриминаторски практики.
5. Секоја членка треба да ги укине сите законски одредби и да ги измени сите административни упатства или практики што не се во согласност со политиката.
6. Примената на политиката не треба да влијае штетно врз посебните мерки што се наменети за исполнување на посебните барања на лицата што имаат општо признаени потреби од посебна заштита или помош заради причини како што се полот, возраста, попреченоста, семејните обврски или социјалниот или културниот статус.
7. Какви било мерки што засегаат некое лице што оправдано е осомничено за вршење, или навистина врши активности против безбедноста на државата, не треба да се сметаат за дискриминаторски, под услов ако засегнатото лице има право на жалба пред надлежно тело што е воспоставено во согласност со националната практика.

8. Во однос на работниците доселеници со странско државјанство и членовите на нивните семејства, треба да се земат предвид одредбите на Конвенцијата за миграција заради вработување (ревидирана), 1949 г., во врска со еднаквоста на третманот и одредбите на Препораката за миграција заради вработување (ревидирана), 1949 г., во однос на укинувањето на ограничувањата на пристапот до вработување.

9. Треба да се воспостави постојана соработка меѓу надлежните органи, претставниците на работодавачите и работниците и соодветните тела за разгледување на дополнителните позитивни мерки за ефективна примена на принципите за недискриминација што може да бидат потребни со оглед на националните околности.

III. Координација на мерките за спречување на дискриминацијата во сите области.

10. Органите што се одговорни за борба против дискриминацијата во вработувањето и занимањето треба тесно и постојано да соработуваат со органите што се одговорни за борбата против дискриминацијата во останатите области за да се обезбеди координацијата на мерките што се преземаат во сите области.